

BREDZĄCY (1) *part praes act*

N sg m bredzący.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mówiący rzeczy zmyślane, urojone, niedorzeczne, głupie:

Wyrażenie: »lada co bredzący« : Vaniloquus, Prożnomowny/ Wízetecznego yęziká/ lada co bredząci. Mącz 475b.

Cf BREDZIĆ

LZ